

ASSAR
ART
GALLERY
نگارخانه اثر

www.assarartgallery.com

تهران، کریمخان زند، خیابان ایرانشهر، کوچه رفوشان، شماره ۱۶
کد پستی ۱۵۸۳۶ تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹ فکس: ۸۸۳۲۳۹۴۷
16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHAHR ST., KARIMKHAN ZAND ST.,
15836 TEHRAN-IRAN.
PHONE: (+9821)88326689
FAX: (+9821)88343947
info@assarartgallery.com

“سایه بازی”
“Nostalgic Identity”

Roxana Manouchehri

1974 Tehran, Iran Education 2002 MA, Painting, University of Art, Tehran, Iran 1997 BA, Painting, University of Art, Tehran, Iran
 Membership Iranian Society of Painters | Institute for Promotion of VISUAL ARTS | Seoul Art Collective Solo Exhibitions 2013 Assar Art
 Gallery, Tehran, Iran 2010 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2009 The Korean Period, Assar Art Gallery Tehran, Iran 2007 Feel the Expanse,
 Chang-Dong Art Studio, Seoul, South Korea 2006 Assar Art Gallery, Tehran, Iran 2005 Mah Art Gallery, Tehran, Iran 2003 Assar Art Gallery,
 Tehran, Iran 2000 Barg Art Gallery, Tehran, Iran 1997 Haft Samar Art Gallery, Tehran, Iran Group Exhibitions 2012 Alternative View, A
 Review of Works by Three Generations of Iranian Women, Mellat Gallery, Tehran, Iran 2011 3H+K Gallery, Pori, Finland 2009 Peace
 Project, Bopyong Museum, Incheon, South Korea 2009 Share My Reality, Television 12 Gallery, Seoul, South Korea 2009 In Flux, Door
 Gallery, Seoul, South Korea 2009 Six from Four, Gallery N Space, Seoul, South Korea 2009 The Media are the Message, Gallery Cha,
 Seoul, South Korea 2008 Asia Art Network, KEPCO Plaza Gallery, Seoul, South Korea 2008 In Place, Namsangol Hanok Village, Seoul,
 South Korea 2008 International Culture & 2008 Seoul, KEPCO Plaza Gallery, Seoul, South Korea 2008 The Battle of Taste, Sangsang-
 madang Gallery, Hongdae, Seoul, South Korea 2007 Minority Report, Gallery 175, Seoul, South Korea 2007 Open studio, Chang-dong
 art studio, Seoul, South Korea 2007 Daegu Contemporary Art Association, Daegu, South Korea 2007 The 2nd Pocheon Asian Art Biennale,
 Pocheon, South Korea 2004 Satyrykon Exhibition, Poland 2003 Painting Biennale in Contemporary Art Museum, Tehran, Iran 2001
 Courtyard Gallery, Dubai, UAE 1999 Children's Book Illustration Biennale, Tehran Museum of Contemporary Arts, Tehran, Iran 1998
 Drawing Biennale, Tehran Museum of Contemporary Arts, Tehran, Iran Art Fairs 2011 Art Dubai, Dubai, UAE 2010 Art Dubai, Dubai,
 UAE 2008: SIPA Art Fair, Seoul, South Korea 2008: KIAF International Art Fair, participant in Young Treasure Artist Portfolio Presentation,
 Seoul, South Korea Art Residencies February – May 2011 Raumar's Artist in Residence Programme, Rauma, Finland August & September
 2010 Belmont Mill, County Offaly, Ireland April – October 2007 National Art Studio Chang-Dong, Seoul, South Korea Other Activities
 2012 Persian Miniature, Workshop based on texts from Shahnameh, Chester Beatty Library, Dublin, Ireland 2011 Training art teachers,
 Marino College organized by Chester Beatty Library, Dublin, Ireland 2011 Reverse Painting on Glass, Collaborative workshops with
 Chester Beatty Library and County Dublin Schools, Dublin, Ireland 2011 Persian Miniature, Workshop organized by Chester Beatty,
 International School, Rauma, Finland 2009 Instructor, Kyung Hee University Art Department, Seoul, South Korea 2008 A Persian
 Response to 19th Century's French Paintings, Workshop organized by Chester Beatty, SIPA Art Fair, Seoul, South Korea 2007-2005
 Instructor, Soureh Art School, Tehran, Iran 2007-2005 Instructor, University of Applied Science and Technology, Tehran, Iran Awards
 2012 Royal Hibernian Academy, Dublin, Ireland 2012 Visual Art Full Stipend Award, Can Serrat, Barcelona, Spain

رکسانا منوچهری

۱۳۵۲ تهران، ایران تحصیلات ۱۳۸۱ فوق لیسانس نقاشی، دانشگاه هنر، تهران، ایران ۱۳۷۴ لیسانس نقاشی، دانشگاه هنر، تهران، ایران | عضوانجمن نقاشان ایران | عضو موسسه توسعه
 هنرهای تجسمی | عضو انجمن هنرمندان خارجی سنول نمایش های انفرادی ۱۳۹۱ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۹ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۸ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۶
 استودیو هنری جنگ-داتک، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۵ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۸۴ گالری ماه، تهران، ایران ۱۳۸۲ گالری اثر، تهران، ایران ۱۳۷۹ گالری برگه، تهران، ایران
 ۱۳۷۸ گالری هفت ثمر، تهران، ایران نمایش های گروهی ۱۳۹۱ نگاهی دیگر، مروزی بر آثار سه نسل زنان نقاش ایران، گالری ملت، تهران، ایران ۱۳۹۰ گالری آبیج+کی، پوری،
 فنلاند ۱۳۸۸ پروژه صلح، موزه بوپیانگ، کره جنوبی ۱۳۸۸ واقعبیت مراسم سپید، گالری تلویزیون ۱۲، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۸ در تغییر، گالری ذر، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۸
 شش از چهار، گالری ان اسپیس، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۸ رسانه-ها پیامند، گالری جا، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ شبکه هنری آسیا، گالری کپکو پلازا، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ سر
 جا، دهکده نامسانگوی ها نوک، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ اینترنت نشال کالج و ۲۰۰۸ سنول، گالری کپکو پلازا، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ مبارزه سلیقه، گالری ساتک ساتک مدهاتک،
 سنول، کره جنوبی ۱۳۸۶ گزارش اقلیت، گالری ۱۷۵، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۶ این استودیو، چانگ دونگ آرت استودیو، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۶ انجمن هنر معاصر دگوه، دگوه،
 کره جنوبی ۱۳۸۶ دومین بینال هنر آسیایی پوچئون، پوچئون، کره جنوبی ۱۳۸۳ نمایشگاه ساتیر کن، لهستان ۱۳۸۲ بینال نقاشی، موزه هنرهای معاصر تهران، تهران، ایران ۱۳۸۰
 گالری کورت یارد، دبی، امارات متحده عربی ۱۳۷۸ بینال تصویرگری کودک، موزه هنرهای معاصر تهران، تهران، ایران ۱۳۷۷ بینال طراحی، موزه هنرهای معاصر تهران، تهران،
 ایران نمایش های بین المللی (آرت فر) ۱۳۸۹ آرت دبی، دبی، امارات متحده عربی ۱۳۸۸ آرت دبی، دبی، امارات متحده عربی ۱۳۸۷ آرت سیبا، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ کیف،
 بخش ارایه پرونده هنری گنجینه جوان، سنول، کره جنوبی سایر فعالیت ها ۱۳۹۱ کارگاه مینیاتور ایرانی بر اساس نوشته های شاهنامه، کتابخانه چستر بیٹی، دوبلین، ایرلند ۱۳۹۰
 تربیت مدرسین هنر، مارینو کالج باهماهنگی کتابخانه چستر بیٹی، دوبلین، ایرلند ۱۳۹۰ کارگاه نقاشی پشت شیشه با همکاری کتابخانه چستر بیٹی و مدارس استانی دوبلین، دوبلین،
 ایرلند ۱۳۹۰ کارگاه مینیاتور ایرانی با هماهنگی چستر بیٹی، مدرسه بین المللی، روما، فنلاند ۱۳۸۹ مدرس هنر، دانشگاه کياتک هی، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۷ کارگاه یک واکنشی
 ایرانی در برابر نقاشی قرن ۱۹ فرانسه با هماهنگی چستر بیٹی، آرت سیبا، سنول، کره جنوبی ۱۳۸۶ - ۱۳۸۴ مدرس هنر، دانشگاه سوره، تهران، ایران ۱۳۸۴ مدرس هنر،
 دانشگاه جامع علمی کاربردی، تهران، ایران دوره های تخصصی هنر فوریه - مه ۲۰۱۱ روما، فنلاند اوت و سپتامبر ۲۰۱۰ بلمونت میل، ایرلند آوریل - اکتبر ۲۰۰۷ استودیو هنری
 جنگ-داتک، سنول، کره جنوبی جوایز ۱۳۹۱ آکادمی روال ها بیرن، دوبلین، ایرلند ۱۳۹۱ جایزه ی سالانه ی کن سرتا، بارسلون، اسپانیا

ASSAR
ART
GALLERY

All rights reserved
 No part of this publication may be copied or transmitted
 in any form or by any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.
 Printed in January 2013
 Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei - Dabestan Studio
 Production Manager: Hooyar Asadian

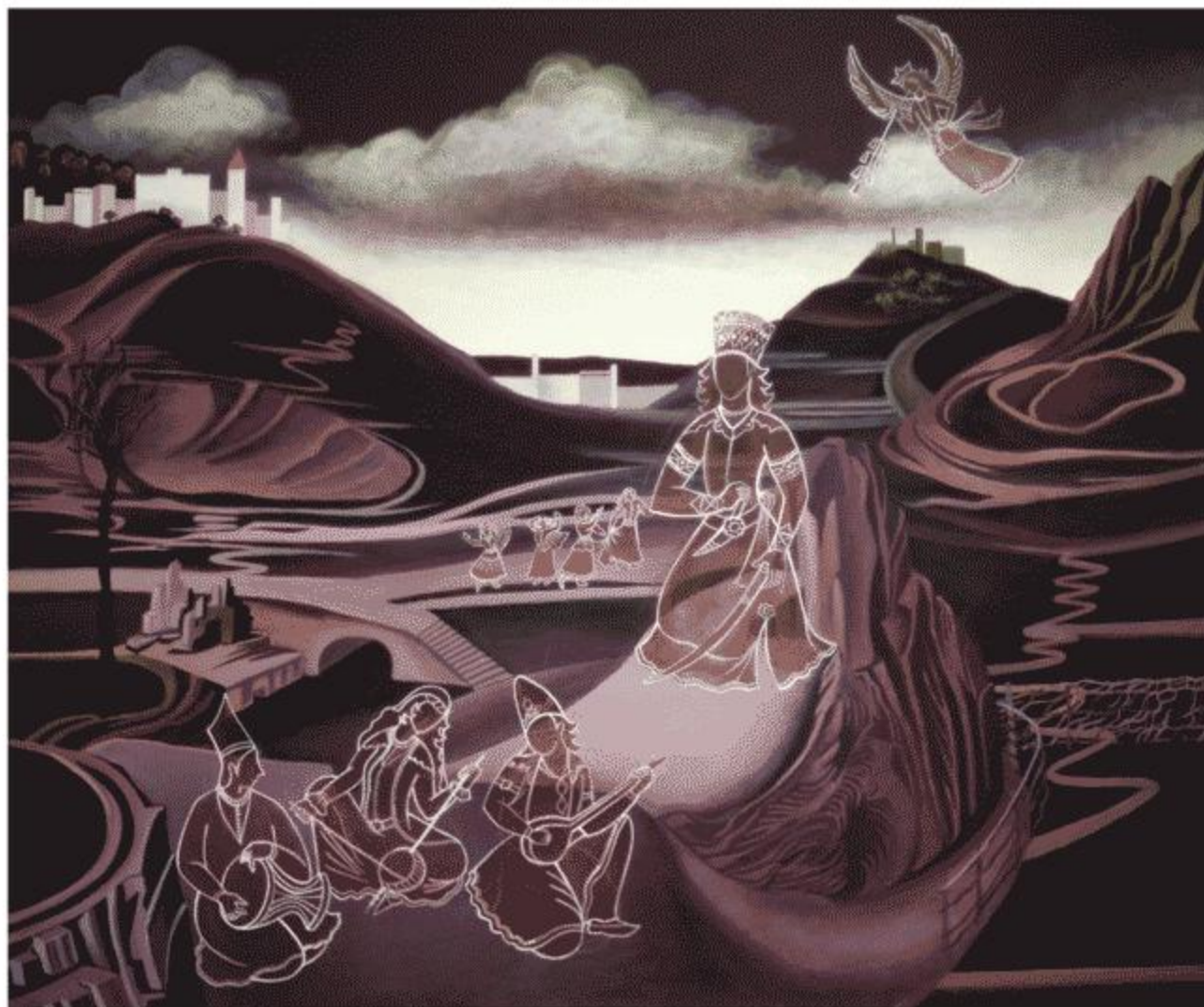
شماره ۵ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۲۰×۱۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No.5 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 120x100 cm, 2012

شماره ۱۲ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۲۰×۱۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No. 12 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 120x100 cm, 2011

شماره ۱۱ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۰۰×۱۲۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No.11 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 100x120 cm, 2012

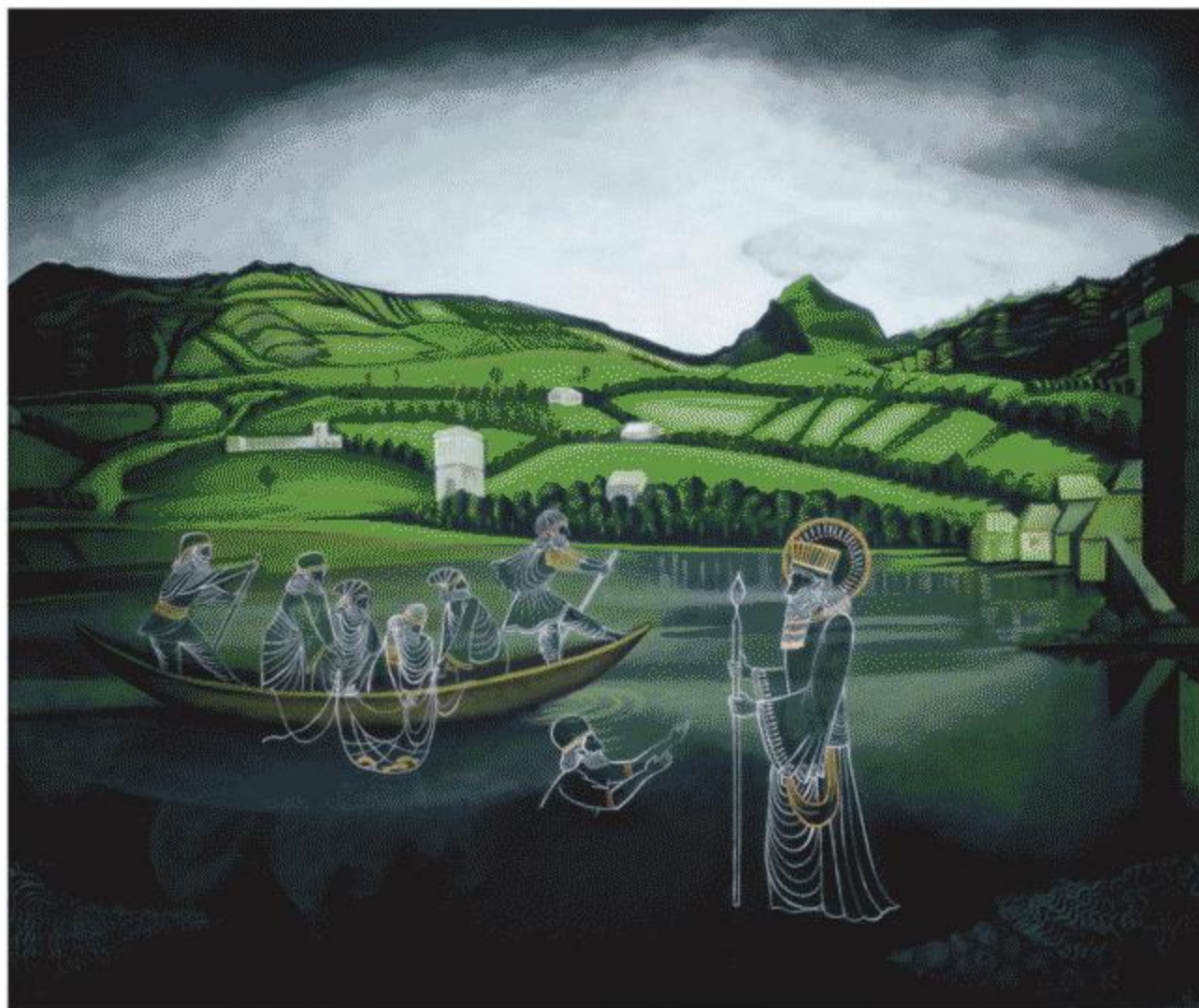
شماره ۷ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۰۰×۱۲۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No.7 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 100x120 cm, 2012

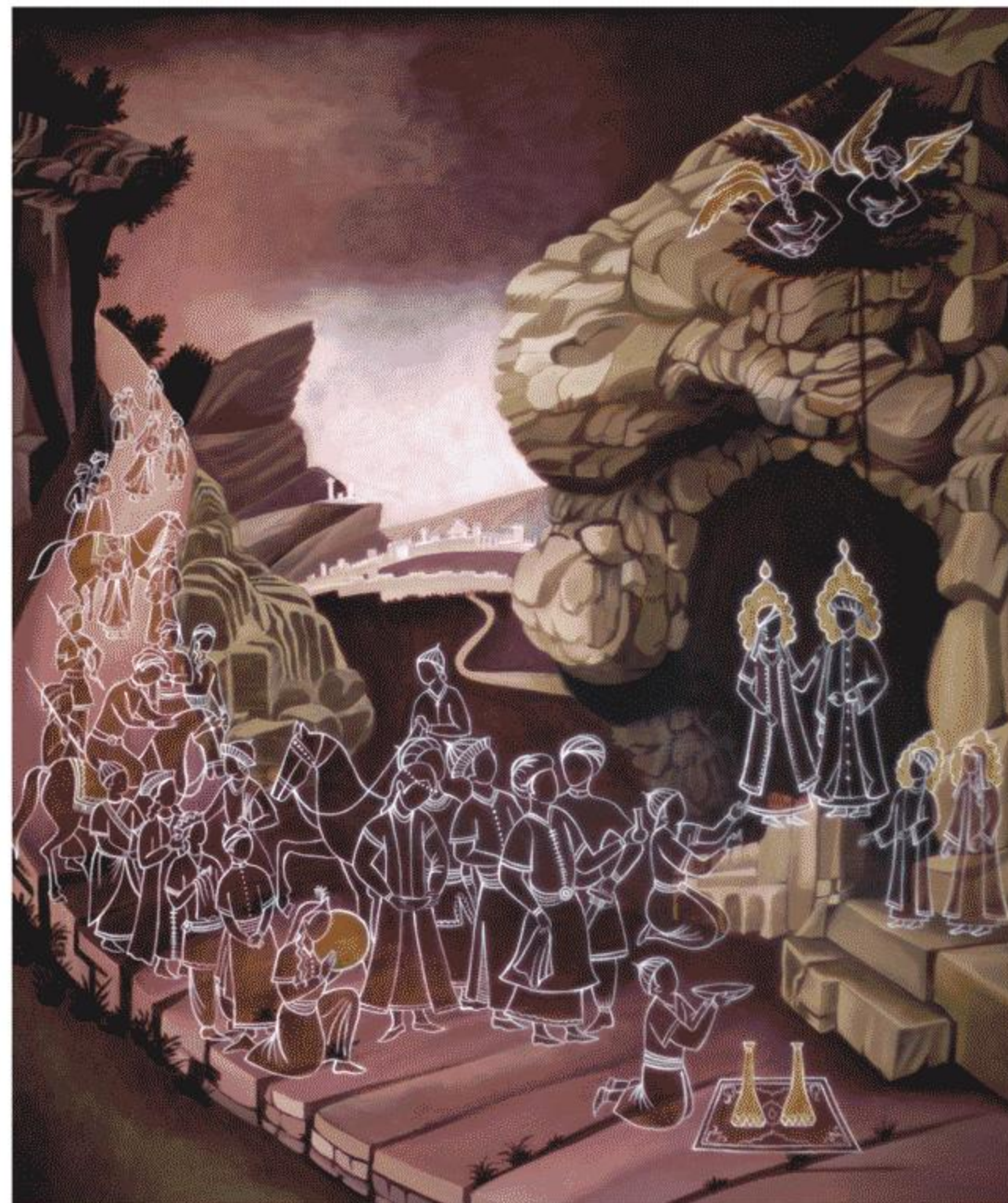
شماره ۲ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۰۰×۱۲۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.2 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 100x120 cm, 2011

شماره ۴ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۰۰×۱۲۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No.4 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 100x120 cm, 2012

شماره ۸ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۲۰×۱۰۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No.8 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 120x100 cm, 2012

شماره ۱ از مجموعه سایه بازی، اکریلیک روی بوم، ۱۰۰×۱۲۰ سانتی متر، ۱۳۹۱
No. 1 from the *Nostalgic Identity* series, acrylic on canvas, 100x120 cm, 2012

Shadow Playing Identity in the Works of Roxana Manouchehri
Sidewalk

Works of Roxana Manouchehri in the *Nostalgic Identity* collection neither dwell on "nostalgia" nor do they rely on a singular "identity"; for this, perhaps, they may give us clues as to how to see these two-most-in-circulation signifiers of absence. Identity is possible and only comes up when its opposite exerts itself. It is ontologically tied to alterity, a not-this, a not-that. Nostalgia is a summoning of that, as in a séance, which is no longer and it is meant to act as a balm for bruised identities.

Like many multi people living in the world today, Roxana Manouchehri lives in a place that is not considered the seat of her national identity. In fact, she lives where not even many Iranians live (to at least appeal to a sense of give 'n' take cultural identity). This was also true in her previous country of residence. The difference with Manouchehri's works is that instead of calling it displacement-exile and being disturbed-unsettled by it, the artist finds amusement in the confusion resulting from the metastasis of the regime of signs and signifiers. Could it be that she is also welcoming such a breakdown? Why do her West Asians appear in outlines against the full-blown Renaissance European landscape? Could it be that in her experience she finds no similarity between the characters that people the paintings of early Iranians -- Qajar (1781-1925), Safavid (1501-1732), and Achaemenid (550-330 BC) era -- and the Iranians that surround her? Does she paint her characters in this particular way to point to the ghost-like presence of her cultural predecessors?

Another characteristic that sets West Asian figures apart from the European surrounding is the fact that they appear two-dimensional. Their smooth curviness, their miniaturist, lissome dance notwithstanding, they are much like shadow puppets, whose being is determined by their distance to the source of light. Could it be that to the artist West Asians are but shadows in the global theater stage? Is this stage raised, pitched, and en-lightened by the light of skin?

It is not the first time that the artist has gathered characters from two different cultures in her works. In *Encounter*, she placed figures and motifs from Iranian reverse-glass painting next to their European counterparts, and remained true to their original form. In the *Korean* series she planted figures and scripts from the Qajar era Iran in the barren field of vision of her room. Some of these figures were in outlines while others weren't. It seems, in fact, that characters in her paintings are slowly losing any semblance of representational corporeality.

In *Nostalgic Identity* these spectral figures are in frolicy poses, even the ones in passion play. In the face of the dourness and consequentiality of the question of identity, the artist only smiles and her work is an invitation extended to her viewers to get in the middle for the dance. In my reading, "nostalgia" and "identity" shouldn't be taken as what they represent. *Nostalgic Identity* is not an attempt to make us yearn for a different destiny; it is to accept the one we already have with playfulness. The play makes all the difference. A fool that persists in his folly, says Blake, will become wise. A shadow that persists in her shadowiness, by extension, will bring enlightenment to her surroundings.

Sohrab Mahdavi - 13 January 2013

کارهای رکسانا منوچهری در مجموعه هویت نوستالژیک نه اشاره به «هویت» مشخصی دارد و نه در «نوستالژی» خود را غرق می‌کند. به همین خاطر، این مجموعه شاید راهی را برای بازنگری این دو واژه پُر استفاده‌زمانه به ما نشان دهد.

مثل بسیاری از انسان‌های چندهویتی این دوران، او نیز در کشوری زندگی می‌کند که پایتخت هویت ملی‌اش قلمداد نمی‌شود. در جایی است که حتی با ایرانی‌های زیادی برخورد ندارد (تا شاید هویت دادوستدی فرهنگی برای خود به هم زند). این نکته در کشوری که پیش از این در آن اقامت داشت نیز صدق می‌کرد. رویکرد منوچهری به هویت در کارهای‌اش از این نظر متفاوت است که به جای واماندگی سرگردانی خواندن‌اش، و بی‌ریشه‌سرگشته دانستن خود، هنرمند در این تنداب هویتی و گیجی حاصل از فروپاشی نظام نشانه‌ها راهی یافته است برای سرخوشی. آیا او در کارهای‌اش فروپاشی نشانه‌ها را جشن می‌گیرد؟ چرا مردم آسیای غربی او چنین بدون رنگ و عمق ترسیم شده‌اند در جایی که چشم‌انداز پشت سر آنها، که از نقاشی‌های دوره نخستین رنسانس اروپایی برگرفته شده، رنگین و برجسته است؟ آیا هنرمند می‌خواهد بگوید که شباهتی میان شخصیت‌های نقاشی‌های ایران قدیم و ایرانیان امروز نمی‌بیند؟ آیا او می‌خواهد نشان دهد که پیشینیان فرهنگی ما (از قاجار بگیر تا هخامنشی) جز روح‌واره‌ای نیستند؟

این شخصیت‌ها به خاطر پخ و دو بُعدی بودن از پیرامون‌شان متمایزند. از اندام خوش تراشیده، و طنزهای مینیاتوری آنها که بگذریم، انگار جزوی از یک نمایش سایه‌بازی‌اند و وجودشان به فاصله‌شان از منبع نور بسته است. آیا این پیامی است مبنی بر اینکه از فرهنگ شرقی تنها سایه‌هایی در صحنه بازی جهانی باقی مانده؟ آیا منبع نور این صحنه سفیدپوستان روشنی یافته است؟ این نخستین باری نیست که هنرمند بوم‌اش را میعادگاه شخصیت‌هایی از فرهنگ‌های متفاوت می‌کند. در رویارویی او نقش‌ها و اشکالی را از نقاشی پشت شیشه ایرانی در کنار همزادان اروپایی‌اش قرار می‌هد، و در ترسیم این نقش‌ها به فرم اولیه وفادار است. در مجموعه کره هم او شخصیت‌ها و موتیف‌های قاجاری را در میدان دید لم‌بزرع اتاق‌اش می‌کارد. برخی از این شخصیت‌ها سایه‌وارند و برخی دیگر نه. در حقیقت به نظر می‌رسد که شخصیت‌های نقاشی‌های رکسانا منوچهری به تدریج به سوی این رفته‌اند که تنها شبه‌ای از آنها بماند.

در هویت نوستالژیک این شخصیت‌های شبه‌گونه همه در حال پایکوبی ترسیم شده‌اند، حتی آنها که از صحنه تعزیه به اینجا راه پیدا کرده‌اند. در رویارویی با مسئله عبوسی به نام «هویت»، هنرمند کار دیگر نمی‌تواند بکند جز بازیگوشی و دعوت از بینندگان کارش که به میدان بیایند و از رقص تنانه هویت ترسی نداشته باشند. در خوانش این نگارنده از آخرین مجموعه رکسانا منوچهری، «هویت» و «نوستالژی» را نباید در معنی متداول‌شان شناخت. هویت نوستالژیک تلاش ندارد ما را به گریز از سرنوشت خود تشویق کند، بلکه به قبول آن با یک لبخند دعوت می‌کند. این لبخند مهم است. به تعبیر ویلیام بلیک، احمقی که در حماقت خود پافشاری کند به فرزانگی می‌رسد. به تعمیم، سایه‌هایی که سایه‌گی خود را بپذیرند، پیرامونشان را روشن خواهند کرد.

سهراب مهدوی - ۱۹ دی ماه ۱۳۹۱

